

førelægges. Det er at haabe, at der ved denne Omordning af den polytechniske Lærestanstalt vil blive optaget Undervisning for Landinspectorer, og det maa da ansees for uhenftigtsmæssigt i det nu forestaaende Finantsaar at ville oprette en særegen Undervisning for disse Mænd. Dette er Anledningen til, at jeg og flere af Udvalgets Medlemmer have indstillet til Thinget, at disse 1800 Rb. ikke skulle bevilges.

De to næste Forslag, som ere stillede af Udvalgets Fleertal, skal jeg ikke omtale, da jeg ikke hører til det Fleertal, som har stillet dem.

Til Sandflugts-Dæmpning er der for indeværende Aar bevilget 17,000 Rb., og der er for næste Aar forlangt 19,000 Rb. Denne Sum er fremkommen ved Sammenlægning af de Øverslag, som Ministeriet har faaet fra de forskjellige Sandflugtsdistricter. Udvalget har fundet, at flere af disse Beregninger ere urigtige, idet der deels er opført det fulde Beløb, deels $\frac{3}{4}$ deraf, istedetfor at Statskassen kun har at afholde $\frac{2}{3}$ af Udgifterne. Naar man undersøger, hvor stor en Sum der saaledes er beregnet for meget, saa vil man finde, at man omtrent kan nedsette det forlangte Beløb med 2000 Rb., og det er det, som Udvalget har foreslaaet.

Indenrigsministeren: Der er kun en eneste Post i Udvalgets Betænkning, hvortil Indenrigsministeriet seer sig nødsaget til at erklaare sig med nogen Bestemthed. Jeg skal nu for det høitæredede Thing fremstille de Grunde, hvorfor jeg paa Ministeriets Vegne maa fastholde den ønskede Bevilling.

Det ærede Thing vil erindre, at Budgettet er affattet af min Formand; men jeg kan ikke skjønde rettere, end at, naar man ikke ganske vil forlade den Vej, man hidtil er gaaet med Hensyn til Bidrag til Landvæsenets Fremme, saa kan der ikke være Tvivl til at gaae ind paa de Nedsættelser, som her ere foreslaaede. Herfra danner imidlertid dog den første Hovedpost til deels en Undtagelse, idet man jo ikke med Hensyn til denne Post i dens Almindelighed har havt Noget at erindre, men kun meent, at man skulde udsætte den hele Indretning, der sigter til at tilvejebringe paalidelig Undervisning og Veiledning og paalidelig Prøve for Landinspectorerne, indtil man fik den polytechniske

Lærestanstalt omordnet efter en meget omfattende Plan, hvorefter mange og betydelige Undervisningsbrancher skulle lægges ind derunder, og navnlig ogsaa den her omhandlede. Hele Forhandlingen om den polytechniske Lærestansts Omdannelse hører imidlertid ikke ind under Indenrigsministeriet. Den hører under Undervisningsministeriet. Jeg veed, at det har været Gjenstand for mangfoldige Forhandlinger, og at de forskjellige Forslag i den Henseende ere meget divergerende, idet der er vilst Modstand fra den ene Side mod de Forslag, der ere komne fra den anden Side, og omvendt. Efterat Indenrigsministeriet nu har ventet i flere Aar, at denne Sag skulde komme til Ende, kan det formeentlig ikke forsvare for de Interesserede længere at udsætte en mindre, men dog vigtig, Foranstaltning i Haab om en langt større Reform. Min personlige Overbeviisning, som i den Henseende er aldeles fast, er, at man endnu vil komme til at vente længe, inden den nævnte omfattende Reform træder ilte; og det er altsaa ikke, saavidt jeg skjøner, forsvarligt at udsætte den nærværende mindre Reform. Forøvrigt gjøres her saa lidet Særegent, der ansættes kun en eneste Lærer fast, de andre ere kun temporaire, og hiin Lærer, der ansættes fast, har i den Grad fik særegne Fag, nemlig den praktiske Landmaaling og Udførelsen af de dertil hørende forskjellige Forretninger, at han altid vil være fornøden og altsaa let vil kunne indrangeres under en større Lærestanstalt, naar denne kommer istand; og da ville de øvrige temporaire Lærere, som for Tiden maatte blive antagne, ogsaa bortfalde. Jeg kan derfor paa ingen Maade erkjende, at der er gyldig Grund til at udsætte en i og for sig for gavnlig erkjendt Reform, indtil den større Reform kommer istand.

Hvad dernæst angaaer de enkelte Udsættelser, da har jeg allerede gjort opmærksom paa nogle enkelte Betæneligheder under den Conference, jeg havde med Udvalget, og det forekom mig da, saavidt jeg skjøner, at Udvalget ikke ganske maa have opfattet de Bemærkninger, hvorpaa jeg svarede min Formening om, at de 200 Rb. til 2 Docenter som Honorar for Forelæsninger ei burde bortfalde. Det er